

DECIZIA nr. 567 din 25.10.2017 privind soluționarea
contestației formulată de **Întreprinderea individuală BJ**,
cu sediul în str. Sector X, București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_.....2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată cu adresa nr. MBSX-AIF-.....2017, înregistrată sub nr. MBR_REG_...2017 de către Administrația Sector X a Finanțelor Publice cu privire la contestația Întreprinderea individuală BJ – CUI, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr.2017.

Obiectul contestației îl constituie decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. MBSX_AIF-qqq/2017, emisă în baza în baza raportului de inspecție fiscală nr. MBSX_AIF-zzz/2017 și comunicată sub semnătură în data de2017, prin care s-a stabilit TVA suplimentară în sumă de D lei, din care se contestă TVA în sumă de C lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de Întreprinderea individuală BJ.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice au efectuat inspecția fiscală parțială pentru TVA la Întreprinderea individuală BJ pentru perioada 01.01.2014-31.01.2017 în vederea soluționării DNOR nr.2017 prin care persoana impozabilă a solicitat rambursarea TVA în sumă de S lei.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. MBSX_AIF-zzz/2017, iar în baza acestora a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. MBSX_AIF-qqq/2017, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA în sumă de D lei, ceea ce a condus la diminuarea TVA solicitată la rambursare cu această sumă și la aprobarea la rambursare a TVA în sumă de A lei.

II. Prin contestația formulată Întreprinderea individuală BJ solicită anularea parțială a deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală și acordarea dreptului de deducere pentru TVA în sumă de C lei, arătând următoarele:

Taxa contestată este aferentă serviciilor primite în baza contractului nr. 1/08.03.2012 încheiat cu FZA SRL prin care prestatorul se obliga să realizeze pentru ÎI BJ servicii menționate în anexa nr. 1 la contract, printre acestea existând și servicii de întreținere a plantației de vie.

Serviciile sunt dovedite prin contract, state de plată lunară, contracte de muncă pentru personalul care a realizat serviciile, devize de lucrări aferente fiecărei facturi și procese-verbale de recepție aferente fiecărui deviz.

În mod eronat au fost consemnate serviciile sub denumirea "servicii de pază", ele fiind servicii de supraveghere a plantației de vie și au fost efectuate de persoane cu pregătire precară, care doar se deplasau în teren și comunicau verbal cele constatate personalului de specialitate. Nu este nevoie de calificare specială ca să-ți dai seama că s-a uscat un butuc de vie sau că au apărut diverse insecte pe butuci. Aceste servicii nu au fost efectuate 24 de ore din 24 în toate lunile anului, așa cum eronat au reținut organele de inspecție fiscală, ci numai în anumite luni, fără a depăși media lunară a orelor lucrate și nu intră sub incidența Legii nr. 333/2003, care ar fi implicat achiziționarea serviciilor în fiecare lună, 24 de ore din 24.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile persoanei impozabile contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă persoana impozabilă poate beneficia de deducerea TVA pentru servicii de pază, în condițiile în care recunoaște că acestea n-au fost prestate, iar pentru serviciile de supraveghere tehnologică a unei plantații de viță de vie necuprinse în devize nu este dovedită prestarea lor efectivă.

În fapt, Întreprinderea individuală BJ este persoana impozabilă înregistrată în scop de TVA începând cu data de 02.03.2011 și are ca obiect de activitate cultivarea strugurilor în comuna H, județul K începând cu anul 2012.

ÎI BJ și-a dedus TVA în sumă de C lei din facturile emise de persoana impozabilă afiliată FZA SRL în baza contractului de prestări de servicii nr. 1/08.03.2012, respectiv:

- C1 lei TVA dedusă în anul 2014 din facturile nr. 51/31.01.2014, nr. 54/28.02.2014 și nr. 122/31.10.2014;
- C2 lei TVA dedusă în anul 2016 din facturile nr. 298/31.08.2016, nr. 299/30.09.2016, nr. 404/31.10.2016 și nr. 405/30.11.2016.

Din documentele prezentate – devize lucrări, state de plată – organele de inspecție fiscală au constatat că pentru serviciile de pază facturate prestatoarea FZA SRL nu are autorizație și licență de funcționare în domeniul pazei și nici nu dispune de personal calificat în acest domeniu, care are încheiate contracte de muncă pentru funcțiile de muncitor necalificat în agricultură, lăcătuș, mecanic agricol, tractorist, așa cum se prevede în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003.

În răspunsul dat la solicitarea organelor de inspecție fiscală, persoana impozabilă arată că angajații societății nu au efectuat servicii de pază care să se încadreze în prevederile Legii nr. 333/2003, ci activitatea lor a constat în deplasări în interiorul plantației de vie în vederea urmăririi și supravegherii

prezenței simptomelor de boală, a agenților patogeni și a insectelor dăunătoare și pentru a informa personalul de specialitate despre cele constatate.

Organele de inspecție fiscală au constatat, spre exemplu, că numărul de ore din devizele aferente facturii nr. 298/31.08.2016 nu justifică desfășurarea 24 de ore din 24 a activității de urmărire și supraveghere a plantației la care se face referire în răspuns, precum și faptul că pentru această activitate nu există documente justificative, devizele prezentate fiind întocmite pentru activitatea de pază, astfel că nu a au acordat drept de deducere a TVA în sumă de C lei în temeiul art. 145 alin. (2) lit. a), respectiv art. 297 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

În drept, potrivit art. 134¹, art. 145, art. 146, art. 155 și art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la 31 decembrie 2015:

„Art. 134¹. - (7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, **sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari**”.

”Art. 145. - (1) **Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.**

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**

a) operațiuni taxabile;”.

”Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, **să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155**, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”.

”Art. 155. - (19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”.

”Art. 156. - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu”.

Prevederi similare sunt aplicabile și după data de 1 ianuarie 2016 conform art. 281 alin. (7), art. 297 alin. (1) și alin. (4) lit. a), art. 299 alin. (1) lit. a), art. 319 alin. (20) și art. 321 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 227/2005 privind Codul fiscal, și anume:

”Art. 281. - (7) **Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive**, cum sunt serviciile de construcții-montaj, **consultanță**, cercetare, expertiză și alte servicii similare, **sunt considerate efectuate la data la care sunt emise** situații de lucrări, **rapoarte de lucru**, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari”.

”Art. 297. - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

”Art. 299. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”.

”Art. 319. - (20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”.

”Art. 321. - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu”.

Se reține că speța privește exercitarea dreptului de deducere a TVA de către contestatoarea Întreprinderea individuală BJ pentru servicii de pază facturate de persoana impozabilă afiliată FZA SRL în baza contractului de prestări de servicii nr. 1/08.03.2012.

Prin acest contract FZA SRL s-a obligat să realizeze pentru Îl BJ ”servicii privind activitatea de bază a beneficiarului”, cu decontarea serviciilor realizate la nivelul costurilor efectuate de prestator cu o cotă de profit acceptată de părți. În anexa la contract se descriu serviciile ce urmează a fi efectuate de prestator: aprovizionarea cu îngrășăminte, pesticide, erbicide, semințe, combustibil, piese de schimb și materiale; toate lucrările necesare desfășurării procesului de

producție; servicii de transport aprovizionare; deservirea cu personal calificat în domeniu; acoperirea costurilor, taxelor și cheltuielilor de orice natură privind forța de muncă; realizarea oricărei cheltuieli legate de pachetul de servicii întreținere plantație vie.

Pe perioada verificată societatea FZA SRL a facturat serviciile beneficiarului Îl BJ în valoare totală de V lei, din care TVA în sumă de T lei cu facturile nr. 51/31.01.2014 (ianuarie 2014), nr. 54/28.02.2014 (februarie 2014), nr. 122/31.10.2014 (martie 2014 – septembrie 2014), nr. 298/31.08.2016 (octombrie 2015 – august 2016), nr. 299/30.09.2016 (septembrie 2016), nr. 404/31.10.2016 (octombrie 2016) și nr. 405/30.11.2016 (noiembrie 2016).

În devizele anexate facturilor sunt detaliate serviciile/lucrările: servicii pază, toaletat salcâmi, tăiat vie, efectuat pârție, organizarea și coordonarea activităților zilnice ale angajaților (W1, W2), alte cheltuieli, servicii SSM, contabilitate, materiale, arat, dezgropat, lucrări în câmp cu zilieri, discuit, prășit mecanic, tocat corzi vie, întreținere vie, servicii TESA, mușuroit, plantat, montat tuburi protecție, mutat și sortat spalieri, cheltuieli indirecte, copcit, legat, lucrări diverse (curățenie, vărut pomi, verificare sistem), întreținere utilaje, tratament vie, erbicidat, cârnit lăstari vie, cules, transport struguri.

Spre exemplu, în devizul aferent lunii ianuarie 2014 sunt facturate servicii în valoare de Vx lei cu TVA aferentă în sumă de Tx lei, din care servicii de pază pentru 88 de ore în valoare de Vx1 lei și servicii de toaletat salcâmi, efectuat pârție, organizare și coordonare, altele, SSM, contabilitate în valoare de Vx2 lei.

Din TVA aferentă serviciilor facturate de FZA SRL în valoare de T lei, organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în sumă de C lei aferentă serviciilor de pază cuantificate în devizele anexate facturilor amintite deoarece prestatoarea nu are autorizație și licență de funcționare în domeniul pazei, nici nu dispune de personal calificat în acest domeniu, iar pentru activitatea de urmărire și supraveghere a plantației pretins prestată nu există documente justificative în acest sens și nu este justificată desfășurarea 24 de ore din 24 a acestei activități.

Din punct de vedere al deducerii taxei pe valoarea adăugată se reține că jurisprudența europeană în materie recunoaște în funcționarea sistemului comun de TVA distincția inerentă ce există între exercitarea dreptului de deducere a taxei și demonstrarea acestuia cu prilejul controalelor ulterioare, legislația comunitară dând statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA (paragr. 19 și 29 din Hotărârea CEJ în cauza C-85/95 John Reisdorf).

La paragr. 23 și 24 din cauza C-110/94 și paragr. 24 din cauza C-268/83 Rompleman, Curtea a stabilit că **este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii**, iar art. 4 din Directiva a VI-a (în prezent, Directiva 112/2006/CE) nu împiedică **autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei** în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile. În cazurile de fraudă sau de abuz, în care, de exemplu, persoana implicată, sub pretextul intenției de a desfășura o anumită activitate economică, de fapt cu intenția de a obține bunuri proprii pentru care se poate obține o deducere,

autoritatea fiscală poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului că acele deduceri au fost efectuate pe declarații false.

Totodată, principiul **prevalenței substanței** asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația comunitară, care se aplică în concordanță cu celelalte principii recunoscute de legislația și jurisprudența comunitară, printre care principiul **luptei împotriva fraudei**, a evaziunii fiscale și a **eventualelor abuzuri**. Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a **condiției de fond esențiale, aceea ca achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie efective, concrete, spre a putea fi utilizate în folosul propriilor operațiuni taxabile ale persoanei impozabile.**

Deoarece speța privește exercitarea dreptului de deducere pentru servicii se reține că, având în vedere caracteristicile particulare care diferențiază serviciile de produse, în principal, intangibilitatea serviciilor și imposibilitatea prefigurării lor cât mai fidele și cât mai exacte, precum și varietatea acestora, **deținerea unei facturi nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere** a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în factura primită **întrucât acest drept nu a fost conceput de legiuitor ca o ficțiune**, contribuabilul trebuind să justifice cu documente prestarea efectivă a serviciilor de către prestator, necesitatea achiziționării acestora și măsura în care sunt aferente realizării operațiunilor sale taxabile.

În acest sens, se reține că proba (dovada) prestării efective a serviciilor, și necesitatea achiziționării acestora, depinde de natura serviciului prestat, de specificul activității, motive pentru care nu a fost prevăzut un anumit tip de document justificativ, lăsându-se la latitudinea/aprecierea contribuabilului (prestatorului) să stabilească ce documente se impun a fi întocmite. Totuși, **indiferent de probele (dovezile) aduse de contribuabil, acestea trebuie să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora** în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că **simpliciter achiziția a unui bun și/sau serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului și/sau serviciului achiziționat**, respectiv pentru desfășurarea unei activități economice care să dea naștere la operațiuni taxabile sau alte operațiuni cu drept de deducere.

În speță, între Întreprinderea individuală BJ și persoana afiliată FZA SRL a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 1/08.03.2012 prin care aceasta din urmă a fost angajată să efectueze și să ofere servicii de aprovizionare, transport, de producție și întreținere a unei plantații de viță de vie.

Serviciile contractate sunt **generice, au caracter general, iar prețul serviciilor nu este stabilit**, părțile agreând doar faptul că vor fi decontate la nivelul costurilor efectuate de prestator plus o cotă de profit.

Dat fiind acest caracter general atât în ceea ce privește configurarea serviciilor, cât și în ceea ce privește prețul lor, în condițiile în care între cele două părți există relații de afiliere, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA

persoana impozabilă interesată (ÎI BJ) **trebuia să dețină documente care să demonstreze ce anume servicii au fost prestate concret, efectiv, volumul serviciilor prestate și contravaloarea acestora.**

Contestatoarea a prezentat devize pentru serviciile prestate în perioada ianuarie 2014-septembrie 2014 și octombrie 2015-noiembrie 2016 cu valoarea totală facturată de V lei, din care TVA în sumă de T lei, **în discuție fiind numai serviciile de pază** pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA.

Este evident că aceste servicii de pază nu au fost prestate efectiv, contestatoarea însăși recunoscând atât în precizările date la solicitarea organelor de inspecție, cât și în contestația formulată **că aceste servicii au fost "consemnate eronat" în devize**, ele fiind servicii de supraveghere a plantației de vie. Din acest motiv, consemnările referitoare la Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor nu mai au incidență asupra soluționării cauzei.

În ceea ce privește prestarea serviciilor de "supraveghere" a plantației, contestatoarea **nu a prezentat documente justificative din care să reiasă în ce anume, concret, efectiv s-au materializat aceste servicii**, în condițiile în care:

- serviciile de supraveghere *nu sunt menționate* în anexa la contractul de prestări de servicii nr. 1/08.03.2012;

- serviciile de supraveghere *nu sunt identificate ca atare nici în devizele aferente facturilor*, dat fiind caracterul generic al serviciilor contractate și lipsa prețurilor/tarifelor aferente conform celor reținute anterior;

- simpla susținere că este vorba de o "consemnare eronată" este vădit pro-cauza, *paza unei plantații de viță de vie* nefiind echivalentă cu *o supraveghere din punct de vedere tehnologic a plantației*, activitate ce implica deplasări în interiorul plantației de vie în vederea urmăririi și supravegherii prezenței simptomelor de boală, a agenților patogeni și a insectelor dăunătoare;

- gradul de calificare ("precar") al personalului ce ar fi efectuat constatarea prezenței simptomelor de boală, a agenților patogeni și a insectelor dăunătoare și informarea (verbală) a personalului de specialitate nu înseamnă că serviciile nu puteau fi consemnate în documente, chiar *personalul de specialitate "informat" având la îndemână consemnarea informațiilor primite în buletine (note) fito-sanitare;*

- **activitatea personalului de specialitate (inginer agronom, tehnician viticol) a fost înscrisă distinct în devizele prezentate și serviciile prestate de acest personal au fost acceptate la deducere în urma inspecției fiscale;**

- contestatoarea *nu explică motivele pentru care aceste servicii de supraveghere pentru constatarea prezenței simptomelor de boală, a agenților patogeni și a insectelor dăunătoare ar fi fost necesare în perioadele de repaus relativ ale culturii (iarna) și nici cum a fost posibil ca plantația să ființeze fără servicii de supraveghere în perioada octombrie 2014-septembrie 2015, dată fiind invocarea în contestație a necesității "supravegherii în permanență" a plantației;*

- serviciile de supraveghere sunt nejustificate și din punct de vedere al "volumului" pentru care se solicită contrapartida. Spre exemplu, în cazul serviciilor prestate în **luna ianuarie 2016** în valoare de 4.464 lei fără TVA, **este neverosimilă supravegherea tehnologică a plantației pentru 31 zile x 24 ore**

= 744 ore, adică **24 de ore din 24 în perioada de repaus relativ a culturii (mijlocul iernii)**.

Astfel, din cele ce preced reiese cu claritate că persoana impozabilă nu a făcut dovada că serviciile de pază din devizele facturate și pentru care și-a dedus TVA aferentă în sumă de C lei reprezintă servicii de supraveghere tehnologică a plantației prestate efectiv la nivelul înscris în devize, în condițiile în care obiectul contractului este unul generic, anexa la contract nu detaliază serviciile, contractul nu prevede prețul, iar serviciile prestate de personalul de specialitate în domeniu au fost înscrise distinct în devize și au fost acceptate la deducere.

În consecință, în raport de cele anterior reținute, contestația persoanei impozabile cu privire la deductibilitatea TVA în sumă de C lei aferentă sumelor facturate cu titlu de servicii de pază urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 134¹ alin. (7), art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 155 alin. (19) lit. h) și art. 156 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 281 alin. (7), art. 297 alin. (1) și alin. (4) lit. a), art. 299 alin. (1) lit. a), art. 319 alin. (20) lit. h) și art. 321 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 227/2005 privind Codul fiscal și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată contestația Întreprinderii individuale BJ formulată împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. MBSX_AIF-qqq/2017, emisă de Administrația Sector X a Finanțelor Publice în baza raportului de inspecție fiscală nr. MBSX_AIF-zzz/2017 pentru TVA în sumă de **C lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.